

[Jørgen Jørgensen (Løjre).]

ling fra Ruslands side, som efterhånden tvang veststaterne til den oprustning, som vi alle kan se bringer ulykke med sig. Hverken det ærede medlem eller jeg har ud-sigt til at øve indflydelse på de beslutninger, der træffes om Østtysklands oprustning, men vi har et medansvar for det, der sker i Vesteuropa, og når det nu må stå klart for enhver, at Vesttysklands oprustning indebærer store, store farer for freden i verden, og når det må stå klart for enhver, at Vesttysklands oprustning er en hindring for den forståelse og afspænding, vi tilstræber, så er det berettiget og begrundet, at vi overfor de folk, vi står i samarbejde med, fremhæver den risiko, det indebærer, hvis man følger den linie, der hidtil er fulgt. Det er det, jeg har gjort, og det ærede medlem kan være ganske sikker på, at store dele af det danske folk deler mit synspunkt i dette spørgsmål.

Fuglsang: Jeg vil blot sige til det ærede medlem hr. Alsing Andersen, som talte om stemningen i det danske folk, at der muligvis engang var nogen sympati og forståelse for det, som man mener NATO skal gøre, men der er dog sket det, og det fremgår af forskellige gallupundersøgelser, at folks tilid til NATO, til at NATO er det fredens værn, som man oprindeligt hævdede, efterhånden er ved at gå fløjten.

Det ærede medlem hr. Alsing Andersen fandt, at jeg var irriteret over det ærede medlems oplysninger om den oprustning, der angiveligt skulle finde sted i Østtyskland. Nej, jeg er hverken irriteret eller imponeret af de tal, som det ærede medlem opererer med. Det eneste, jeg gjorde, var, at jeg i højeste grad udtrykte min tvivl om disse tals sandfærdighed, fordi jeg gang på gang har haft lejlighed til at konstatere om den slags oplysninger, som man kører frem med, at de viser sig at være fuldstændig ud i det blå. Jeg nævnte et konkret eksempel, nemlig det tyske folkepoliti. Det ærede medlems partipresse talte om 150 000 væb-

nede folkepolitibetjente, hvor der i virkeligheden var 15 kolonner med 100 ubevæbnede folkepolitibetjente i hver. Når man et par gange har konstateret så øjensynlige overdrivelser, må det ærede medlem undskylde mig, at jeg ikke har megen tillid til de øvrige oplysninger.

Det ærede medlem konstaterede, at der var lidt forskel mellem ham og det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Løjre) med hensyn til værdien af sammenslutninger eller forbund som NATO. Ja, det er der, men der er ydermere en vis forskel på, hvad det ærede medlem mener i dag, og hvad det ærede medlem mente, dengang han skrev, at han tvivlede på, at et indfald kan forhindres ved hjælp udefra, og hvis den endelig kommer, betyder det som eneste sikre resultat, at Danmark bliver en krigsskueplads mellem stormagter. Det blev skrevet i 1926, men den skæbne, som blev Korea til del, viser, hvor frygtelig aktuel den profeti, som det ærede medlem fremsatte i 1926, er den dag i dag.

Poul Møller: Den højtærede forsvarsminister gjorde nogle bemærkninger i anledning af nogle fremstillinger af forholdene indenfor flyvevåbnet, der har stået i et dagblad, „Nationaltidende“, hvis redaktion jeg har medansvar for, og jeg skal derfor gøre nogle bemærkninger i den anledning. Jeg havde egentlig troet, at når den højtærede forsvarsminister her ville svinge pisken over pressens indstilling overfor flyvevåbnet, ville han i særlig grad have taget fat på den socialdemokratiske provinspresse, der i hvert fald i een ledende artikel har givet en absolut mærkværdig udlægning af den højtærede forsvarsministers redegørelse vedrørende flyvevåbnets ledelse, således at man skulle tro, at det kun var en medlidenhedshandling fra den højtærede forsvarsministers side, at den nuværende chef for flyvevåbnet kom til at fortsætte. Jeg forstod nu på den højtærede forsvarsministers redegørelse, at han fortsat mener som i sin oprindelige redegørelse, at man ikke kan laste flyvevåbnets